

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/31/2020
Identifikačné číslo spisu: 1315219615
Dátum vydania rozhodnutia: 27.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1315219615.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: GOLDWINGS s.r.o., so sídlom Sacharovova 20, Hodonín, Česká republika, IČO: 29 368 669, zastúpeného JUDr. Lubomírom Vánekom, advokátom so sídlom Potočná 85, Skalica, proti žalovanému: EUROPLAN TDA, s.r.o., so sídlom Hlboká 1, Ivanka pri Dunaji, IČO: 47 803 754, zastúpenému PATENT IURIST s.r.o., so sídlom Dostojevského rad 5, Bratislava, IČO: 36 724 467, o zaplatenie 16.280,- eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/218/2017-249 z 24. januára 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca m á proti žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 25Cb/372/2015-125 z 27. marca 2017 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 16.280,- eur s príslušenstvom titulom uhradenia splatnej faktúry, ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému vrtné práce vykonané na základe zmluvy o dielo. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu a zároveň priznal svedkovi svedočné, na náhradu ktorého zaviazal žalovaného.

2. Súd prvej inštancie mal preukázané, že žalovaný ako objednávateľ a žalobca ako zhotoviteľ uzavreli zmluvu o dielo, predmetom ktorej bola realizácia vrtných prác 4 x 110 m, geometrálné vertikálne sondy tepelného čerpadla, inštalácia geotermálnej vertikálnej sondy, injektáž a tlakové skúšky, a to na základe akceptácie cenovej ponuky žalobcu, zaslanej žalovanému e-mailom dňa 22. októbra 2014. Cena bola pôvodne dohodnutá na 16.896,- eur, avšak na základe vzájomnej dohody bola znížená na sumu 16.280,- eur. Dielo bolo zrealizované, čo bolo preukázané Protokolmi o vykonanej tlakovej skúške po dokončení diela, ako aj dokumentmi nazvanými „Elaborát s technickými parametrami vrtu v počte 4 ks“, podpísanými oboma zmluvnými stranami, ktoré svojim podpisom potvrdili odovzdanie a prevzatie diela

dňa 28. januára 2015. Žalovaný v konaní spochybnil realizáciu diela v dohodnutom rozsahu, keď uviedol, že až po odčerpaní vody z vrtov zistil, že 2 vrty neboli zainjektované a preto si injektáž musel zabezpečiť vo vlastnej réžii, na základe čoho si v priebehu konania uplatnil voči žalobcovi nárok na zľavu z ceny diela. Zamestnanec žalobcu F. O. vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil, že on osobne vykonal objednané práce, vrátane injektáže všetkých 4 vrtov. Zamestnanci žalovaného P. Q. a G.. D. M. ako svedkovia vypovedali, že boli oslovení konateľom žalovaného, aby sa (ako pomocná sila) zúčastnili na injektáži 2 vrtov, ktorú namiesto žalobcu vykonal odborník z Rakúska s prístrojmi a materiálom, ktoré zabezpečil. Súd prvej inštancie mal za to, že pokiaľ žalovaný zistil, že žalobca nevykonal injektáž 2 vrtov, mal postupovať v zmysle zákona, to znamená reklamovať u žalobcu nevykonaný, zmluvne dohodnutý rozsah prác, a v rámci uplatnenia nárokov z vadného plnenia žiadať buď odstránenie väd dodaním chýbajúceho plnenia alebo zľavu z ceny, pričom výpoveď svedkov považoval za účelovú. Žalovaný navyše žiadnym spôsobom nepreukázal, že si takúto prácu objednal, ani že bola skutočne vykonaná a že za ňu zaplatil odmenu. Súd prvej inštancie poukázal aj na rozpor v tvrdeniach svedkov o dĺžke času potrebného na injektáž vrtu. Žalovaný listom zo dňa 11.3.2015, teda v čase nasledujúcom po tom, ako si mal zabezpečiť injektáž 2 vrtov vo vlastnej réžii, vrátil žalobcovi faktúru s požiadavkou na doplnenie údajov a dokladov, aby mohol faktúru uhradiť, avšak ani v tomto liste nereklamoval vady diela a ani nepožadoval zľavu z ceny diela za injektáž 2 vrtov treťou osobou. Žalovaný požadoval až v priebehu konania zľavu z ceny diela vo výške 50 % zo zmluvne dohodnutej ceny, t.j. zľavu vo výške 8.140,- eur, a z tejto žiadal odpočítať sumu 3.616,- eur, ktorá mala byť zaplatená ako záloha. Pokiaľ išlo o čiastku 3.616,- eur, súd prvej inštancie mal za to, že táto bola uhradená žalovaným ako suma za vyvrtanie studne, a nie ako úhrada materiálnych nákladov spojených s realizáciou vrtov, čomu nasvedčuje mailová komunikácia konateľov zmluvných strán, ako aj informácia pre príjemcu, uvedená žalovaným pri realizácii predmetnej platby. Taktiež súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že žalovaný po úhrade sumy 3.616,- eur zaslal žalobcovi výzvu na doplnenie a úpravu faktúry o údaje, bez ktorých nemôže za zrealizované práce zaplatiť, čo taktiež dokazuje účelovosť a nepravdivosť tvrdení žalovaného.

3. V závere súd prvej inštancie skonštatoval, že nárok žalobcu je odôvodnený a preukázaný, keďže objednané dielo riadne vykonal a odovzdal žalovanému, ktorý prevzatie diela potvrdil podpisom príslušných dokumentov, pričom vady diela nereklamoval, resp. neoznámil v zmysle § 2112 (českého) Občianskeho zákonníka bez zbytočného odkladu po tom, čo ich mohol zistiť a reálne zistil, a preto jeho požiadavku na poskytnutie zľavy z ceny diela považoval za účelovú a žalovanému nepriznal právo z vadného plnenia vo forme zľavy z ceny diela. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 1Cob/218/2017-249 z 24. januára 2019 rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/372/2015-125 z 27. marca 2017 ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

5. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil s tým, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav, správne vyhodnotil vykonané dôkazy a vec správne posúdil aj po právnej stránke.

6. K námietkam žalovaného odvolací súd uviedol, že nevykonanie dôkazu - dopytu na príslušný daňový/finančný orgán Českej republiky, považuje za správny postup súdu prvej inštancie, nakoľko vykonanie uvedeného dôkazu by neosvedčilo skutočnosti relevantné pre meritum veci. Zaevidovanie vystavenej faktúry v účtovníctve žalobcu, prípadne zahrnutie prijatej platby do daňového priznania, nemajú vplyv na vznik nároku na zaplatenie ceny diela (bod 21 odôvodnenia). K ďalším odvolacím námietkam žalovaného, týkajúcim sa odovzdania predmetného diela, odvolací súd pre úplnosť poznamenal, že elaboráty s technickými parametrami obsahujú (o.i.) položku „dátum prevzatia diela“, na základe čoho ich súd prvej inštancie podľa obsahu správne považoval za preberacie protokoly, ktorými bolo v konaní preukázané, že dňa 28.1.2015 došlo k prevzatiu diela (bod 22 odôvodnenia). Pokiaľ ide o úhradu sumy 3.616 eur, odvolací súd poznamenal, že žalovaný toto tvrdenie v konaní nepreukázal. Z

predloženého bankového výpisu žalovaného bolo zrejme, že žalovaný uhradil sumu 3.616 eur s poznámkou „studna“ a skutočnosti tvrdené žalovaným v podanom odvolaní tento záver prijatý súdom prvej inštancie nepochybnili a ani nevyvrátili (bod 24 odôvodnenia).

7. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“), ktorý žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „dovolací súd“) napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovení § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. c/ CSP.

8. V dovolaní zároveň s poukazom na ustanovenie § 444 CSP navrhol, aby dovolací súd odložil vykonateľnosť rozhodnutia Okresného súdu Bratislava III č. k. 25Cb/372/2015. Svoj návrh odôvodnil tým, že vzhľadom na právnu povahu žalobcu - spoločnosť s ručením obmedzeným so sídlom v cudzine a skutočnosť, že žalovaný sa môže stať ešte pred rozhodnutím dovolacieho súdu objektom výkonu súdneho rozhodnutia, existuje reálna obava, že v prípade úspešného dovolania sa žalovaný nedostane naspäť k finančným prostriedkom, ktoré by boli v prospech žalobcu postihnuté výkonom rozhodnutia.

9. V rámci vymedzenia dôvodov dovolania dovolateľ uviedol, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej že súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a že rozhodnutie odvolacieho súdu ohľadom skutočností, či došlo k riadnemu prevzatíu diela, je dovolacím súdom rozhodované rozdielne. Namietal, že v konaní pred súdom prvej inštancie navrhol vykonať dokazovanie dopytom na príslušný finančný orgán Českej republiky s otázkami, ktoré bližšie špecifikoval v dovolaní, pričom súd prvej inštancie odmietol tieto dôkazy vykonať a následne odvolací súd tento postup považoval za správny s poukazom na skutočnosť, že vykonanie týchto dôkazov by neosvedčilo skutočnosti relevantné pre meritum veci. Výkonom tohto dôkazu mohlo byť preukázané minimálne čiastočné plnenie voči žalobcovi, ktorý si toto plnenie duplicitne uplatňuje v tomto konaní. Ďalej uviedol, že žalobca toto plnenie neeviduje vo svojom účtovníctve ako zálohu na materiál, ako aj skutočnosť, že čiastka 3.616,- eur, ktorá vychádzala z cenníka materiálov dodávateľa verejne prístupného na webe, bola uhradená na osobný účet konateľa žalobcu, a nie na účet žalobcu. Tvrdenie uvedené v bode 24 odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu považuje za zjavné nepochopenie technických pojmov zo strany súdu s tým, že pod pojmom „studňa“ sa podľa platnej slovenskej legislatívy označuje každý vrt.

10. Dovolateľ súčasne namietal, že konštatovanie súdu prvej inštancie o tom, že Protokoly o technických skúškach spĺňajú náležitosti preberacieho protokolu, je v rozpore s českým Občianskym zákonníkom, aj s návrhom zmluvy o dielo, zaslaným žalobcom, pretože tieto len preukazujú, či zavedené sondy spĺňajú tlakové parametre. Úspešné vykonanie tlakovej skúšky však neznamená vykonanie a odovzdanie diela ako celku.

11. Ďalej dovolateľ namietal, že súd nijako neodôvodnil, z akého dôvodu považoval výpoveď dvoch svedkov, ktorí fyzicky vykonali injektáž, za účelovú a nepravdepodobnú. Tiež poukázal na skutočnosť, že nijakým spôsobom nie sú riešené rozpory v dátumoch Protokolov, že údaje o dobe vykonávania vrtacích prác, uvedené v Elaborátoch, sa nezhodujú, že záručné listy boli odovzdané až 25. marca 2015 a najmä, že doposiaľ nedošlo k odovzdaniu diela.

12. K dovolaniu zaslal žalobca dňa 30. septembra 2019 vyjadrenie, v ktorom navrhol dovolanie odmietnuť z dôvodu nevymedzenia dovolacích dôvodov zákonom predpokladaným spôsobom, prípadne ho zamietnuť ako nedôvodné.

13. Žalobca vo vyjadrení uviedol, že z hmotnoprávneho hľadiska považuje rozhodnutia súdov nižších inštancií za vecne správne, nakoľko v rámci konania boli vykonané všetky navrhnuté dôkazy, nevyhnutné pre rozhodnutia v prejednávanej veci, na základe ktorých boli správne zistené a vyhodnotené rozhodujúce skutočnosti a zároveň takto zistený skutkový stav bol súdmi správne právne posúdený. Dovolateľ uviedol v úvode dovolania dva dovolacie dôvody, ktoré ďalej dostatočne nevysvetlil, a to

najmä dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, v rámci označenia ktorého nedefinoval právnu otázku, ktorá má byť riešená dovolacím súdom rozdielne. Čo sa týka dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ CSP, dovolateľ neodôvodnil, v čom vidí zásah do práva na spravodlivý proces, nakoľko len zrekapituloval, že v konaní neboli pripustené v dovolaní uvedené dôkazy. Takisto poukázal na nedôvodnosť návrhu na odklad vykonateľnosti, keďže dovolateľ nepreukázal dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či tento mimoriadny opravný prostriedok je prípustný.

15. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

16. Pri uplatnení tézy vyplývajúcej z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce *res iudicata* „majú zostať nedotknuté“, je potrebné na možnosť prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí hľadiť ako na krajnú výnimku z tejto zásady. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namieste je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3Cdo/208/2014).

17. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z ustanovení § 419 a nasl. CSP, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zřejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 431 až § 435 CSP. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

18. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

19. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť svojho dovolania (okrem iného) z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, avšak žiadnym spôsobom nekonkretizoval údajný nesprávny procesný postup odvolacieho súdu a ani svoje procesné práva, z realizácie ktorých by bol týmto nesprávnym procesným postupom vylúčený. Vady konania vymenované v § 420 CSP sú špecifické tým, že zakladajú nielen prípustnosť dovolania, ale aj jeho dôvodnosť. Výplýva to z § 431 CSP, podľa ktorého dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). V dôsledku nevymedzenia dôvodu dovolania zákonom požadovaným spôsobom dovolací súd v tejto časti odmietol dovolanie podľa § 447 písm. f/ CSP.

20. Tvrdenie dovolateľa o tom, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nepatrí (*de lege lata*) medzi prípustné dovolacie dôvody, ktorými by bolo možné odôvodniť podané dovolanie a nemôže byť preto subsumované pod dovolací dôvod v zmysle §

420 písm. f/ CSP (pod tzv. zmätočnosťnú vadu). Dovolací súd upriamuje pozornosť na to, že v zmysle § 442 CSP je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd a sám dokazovanie nevykonáva, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. V dovolacom konaní preto dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdov nižšej inštancie, pretože nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy (na rozdiel od súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu), nakoľko v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené. Dovoláním sa preto nemožno domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. V posudzovanom prípade odvolací súd vo svojom rozhodnutí potvrdzujúcim rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Základnými odvolacími námietkami žalovaného (ktoré nepredstavovali nové skutočnosti) sa odvolací súd zaoberal napriek tomu, že už rozhodnutie súdu prvej inštancie dalo odpovede na ním uplatnené námietky.

21. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že dovolanie v časti, týkajúcej sa nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi a preto dovolací súd dovolanie v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

22. Ďalej dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP tvrdiac, že v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu je rozdielne rozhodovaná otázka, „či došlo k riadnemu prevzatiu diela“, bez toho, aby akokoľvek konkretizoval rozdielne rozhodnutia odvolacieho súdu. K uvedenému dovolací súd uvádza, že v danom prípade súdy oboch inštancií dospeli na základe vykonaného dokazovania k záveru, že dielo bolo riadne odovzdané a prevzaté. Napriek tomu, že dovolateľ argumentoval nesprávnym právnym posúdením veci, ním namietané skutočnosti nespĺňajú kritérium právnej otázky, zameranej na interpretáciu konkrétneho právneho predpisu, ale predstavujú otázku, ktorá sa týka skutkových záverov súdov nižšej inštancie a dovolateľovho vlastného chápania skutkových zistení. To, že sa súdy oboch inštancií nestotožnili s tvrdeniami dovolateľa o tom, že dielo doposiaľ nebolo riadne odovzdané a prevzaté, nepredstavuje právne posúdenie veci z hľadiska dôvodu prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP v spojení s § 432 ods. 1 a 2 CSP. Dovolateľ namietal skutkovú otázku, ktorá nemôže založiť prípustnosť dovolania v posudzovanej veci. Samotné spochybňovanie výsledkov vykonaného dokazovania a skutkových záverov alebo polemizovanie s odôvodnením rozhodnutí súdov oboch inštancií nezakladá prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Záver o neprípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri riešení tzv. skutkových otázok zaujal dovolací súd už vo svojich skorších rozhodnutiach (viď uznesenie NS SR sp. zn. 1Obdo/47/2017, 4Obdo/45/2017, 5Obdo/22/2017), na ktoré poukazuje.

23. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie založené na tom, že žalobca dielo objednané žalovaným riadne vykonal a odovzdal žalovanému, pričom žalovaný nepreukázal vznik nároku na zľavu z ceny diela. Výsledkom dokazovania súdu sú skutkové zistenia a z nich vyvedené skutkové (nie právne) závery súdu. Hodnotiaci skutkový záver súdu, ktorý tvorí podstatu tohto výsledku a ktorý dovolateľ napáda, nemožno považovať za právne posúdenie veci (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/27/2019 zo 14. marca 2019).

24. Keďže záver o tom, že dielo bolo riadne odovzdané, nebol výsledkom chybnjej aplikácie práva na zistený skutkový stav, a teda dovolateľ vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, keď neuviedol právne posúdenie veci odvolacím súdom, ktoré pokladá za nesprávne, ani v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia, dovolací súd dovolanie žalobcu aj v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

25. Z dôvodov vyššie uvedených dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie dovolateľa (žalovaného) neumožňuje, aby bol na jeho základe uskutočnený meritórny prieskum. So zreteľom na uvedené dovolací súd uzaviera, že dovolanie dovolateľa je procesne neprípustné a preto ho odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

26. Keďže dovolací súd dovolanie odmietol, nerozhodoval už o návrhu žalovaného na odklad vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie podľa § 444 ods. 1 CSP (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

27. V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému ako neúspešnej strane (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

28. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.